

วินัยและการดำเนินการทางวินัย

ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551

วินัยข้าราชการพลเรือน

- กฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ
- ที่กำหนดให้ข้าราชการประพฤติปฏิบัติ หรือละเว้นการประพฤติปฏิบัติ
- ผู้ฝ่าฝืน จะได้รับโทษตามที่กำหนดไว้

สาเหตุของการกระทำผิดวินัย

1. ความไม่รู้
2. งานกับคนไม่สมดุลกัน
3. อบายมุขต่าง ๆ
4. ตัวอย่างที่ไม่ดี
5. โอกาสเปิดช่องล่อใจ
6. ความขัดแย้งระหว่างบุคคล

ผลกระทบจากการถูกลงโทษทางวินัย

1. จิตใจ/ครอบครัว/ชื่อเสียง/ ความก้าวหน้า
2. เงินเดือน
3. บ้านหนึ่ง/บ้านหลาย
4. คดีอาญา/คดีแพ่ง
5. คุณสมบัติการกลับเข้ารับราชการ

หลักเกณฑ์การพิจารณาว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

1. กระทบต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผล
ของทางราชการ
2. กระทบต่อความมั่นคงของชาติ
3. กระทบต่อความผาสุกของประชาชน
4. กระทบต่อภาพลักษณ์และชื่อเสียง
ของทางราชการ

วินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย

พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535

มาตรา 80-111

พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551

มาตรา 80-106

ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำ

ของส่วนราชการ พ.ศ.2537 ข้อ 28-56

พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551

วินัยข้าราชการ

งาน
ราชการ

ความ
ประพฤติ
ส่วนตัว

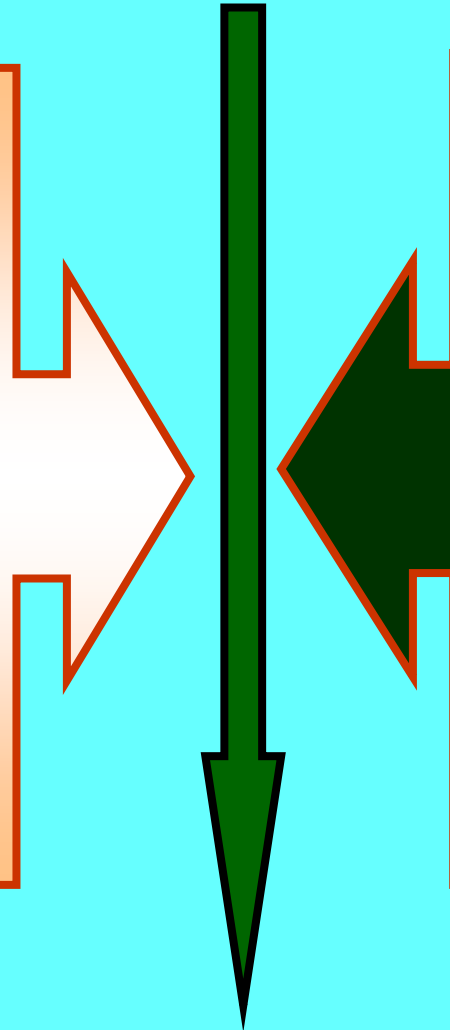
โทษทางวินัยมี 5 สถาน

■ ไม่ร้ายแรง

1. ภาคทัณฑ์
2. ตัดเงินเดือน
3. ลดเงินเดือน

■ ร้ายแรง

1. ปลดออก
2. ไล่ออก

โครงสร้างวินัยข้าราชการ

ข้าราชการต้องมีวินัย ต่อ

1. ประเทศชาติ **น. 81**

2. ประชาชน **น. 82(8), น. 83(9), น. 85(5)**

3. ผู้บังคับบัญชา **น. 82(4), น. 83(1)(2)**

4. ผู้ร่วมงาน **น. 82(7), น. 83(7)**

5. ตำแหน่งหน้าที่ราชการ **น. 82(1)(2)(3)(5)**

(6)(9), น. 83(3)(4)(5), น. 85(1)(2)(3)

6. ตนเอง **น. 82(10), น. 83(6)(8), น. 85(4)(6)**

หมวดที่ 6 วินัยและการรักษาวินัย

ลักษณะของกฎหมายทางด้านวินัย

ให้กระทำการอัน
เป็นข้อปฏิบัติ

ม.82

ต้องไม่กระทำ
อันเป็นข้อห้าม

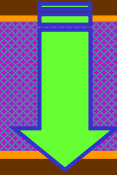
ม.83

การกระทำ
ที่เป็นวินัย

ร้ายแรง

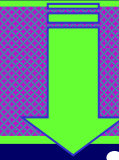
ม.85

วินัยไม่ร้ายแรง

1. การกระทำตาม ม. 81
2. การกระทำอันเป็นข้อปฏิบัติ
ตาม ม. 82(1)-(11)
3. การกระทำอันเป็นข้อห้าม
ตาม ม. 83(1)-(10)

วินัยร้ายแรง

1. การกระทำความผิด
ในลักษณะร้ายแรง
ตาม ม. 85 (1)-(8)
2. การกระทำตาม ม. 82
และตาม ม. 83 อัน
เป็นเหตุ ให้เสียหายแก่
ราชการอย่างร้ายแรง

ข้อกำหนดวินัยข้าราชการพลเรือน

มาตรา 80

วรรค 1 ต้องรักษาวินัยโดยกระทำการ หรือ ไม่กระทำการตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

วรรค 2 ข้าราชการผู้ปฏิบัติราชการ ในต่างประเทศ นอกจากต้องรักษาวินัย ตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้แล้ว ต้องรักษาวินัยโดยกระทำการ หรือ ไม่กระทำการตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ. ด้วย

ข้อกำหนด วินัยข้าราชการพลเรือน

1. วินัยต่อประเทศชาติ

มาตรา 81 ข้าราชการต้องสนับสนุน
การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี
พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขด้วย
ความบริสุทธิ์ใจ

2. ความผิดต่อประชาชน

2. 1 **ต้องต้อนรับ** ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และ**ให้การสงเคราะห์**แก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน มาตรา 82(8)

2.2. **ต้องไม่ดูหมิ่น** เหยียดหยามกดขี่ หรือ**ข่มเหง** ประชาชนผู้ติดต่อราชการ มาตรา 83(9)

2.3 **ดูหมิ่น** เหยียดหยาม **กดขี่** ข่มเหง หรือ**ทำร้าย** ประชาชน ผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรง มาตรา 85(5) (ผิดร้ายแรง)

3. วินัยต่อตำแหน่งหน้าที่

3.1 ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความ **ซื่อสัตย์**
สุจริต และเที่ยงธรรม มาตรา 82(1)

3.2 ต้องไม่อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่น **อาศัย**
ตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน หาประโยชน์
ให้แก่ตนเอง หรือผู้อื่น มาตรา 83(3)

3.3 -ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่
ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความ
เสียหายอย่างร้ายแรง แก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือ
- ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่
ราชการ **โดยทุจริต**
(มาตรา 85 (1) (ผิดร้ายแรง)

ป.อาญา “โดยทุจริต” หมายถึง เพื่อแสวงหา
ประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วย
กฎหมายสำหรับตนเอง หรือผู้อื่น

มติ ค.ร.ม.วันที่ 21 ธ.ค.2536

(นร 0205/ว 234 ลว. 24

ธ.ค.2536)

- การลงโทษผู้กระทำผิดวินัยฐาน

ทุจริต

ควรลงโทษเป็นไล่ออกจากราชการ

- การนำเงินที่ทุจริตไปแล้วมาคืน หรือ
มีเหตุอันควรปราณีอื่นใด ไม่เป็นเหตุ
ลดหย่อนโทษเป็นปลดออกจาก

3.4 ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้เกิดผลดีหรือความ
ก้าวหน้าแก่ราชการ ด้วยความ ตั้งใจ อุตสาหะ
เอาใจใส่และรักษาประโยชน์ของทางราชการ
มาตรา 82(3)

3.5 ต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ในหน้าที่ราชการ
มาตรา 83(4)

3.6 ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย
กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี
นโยบายของรัฐบาล และ ปฏิบัติตามระเบียบ
แบบแผนของทางราชการ มาตรา 82(2)

- กฎหมาย, กฎ
กฎหมาย หรือ กฎ ใดก็ได้ ที่กำหนด “หน้าที่” ไว้
- ระเบียบของทางราชการ
ต้องเป็นระเบียบเฉพาะ เช่น ระเบียบการเงิน/พัสดุ
ที่กำหนด “หน้าที่” ไว้
- ระเบียบแบบแผนของทางราชการ
เป็นระเบียบแบบแผนทั่วไป ที่เจ้าหน้าที่ทุกคน
ต้องถือปฏิบัติ เช่น ระเบียบลงชื่อมาปฏิบัติราชการ
 ระเบียบการแต่งกาย ระเบียบการลา

3.7. ต้องรักษาความลับของทางราชการ มาตรา 82(6)

3.8 ต้องไม่กระทำการ หรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการ
หาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรม
หรือ เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่
ราชการของตน มาตรา 83(5)

3.9 ต้องวางตนเป็นกลางทางการเมือง ในการปฏิบัติ
หน้าที่ราชการ และในการปฏิบัติกรอย่างอื่นที่เกี่ยวข้อง
กับประชาชนกับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ
ว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการด้วย ม.82(9)

3.10. กรณีละทิ้งหน้าที่ราชการ

- (1) ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการจะละทิ้ง หรือ ทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้ มาตรา 82(5)
- (2) ละทิ้ง หรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ โดยไม่มี เหตุผลอันสมควร เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่าง ร้ายแรง มาตรา 85(2) (ผิดร้ายแรง)
- (3) ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกัน เป็นเวลาเกิน 15 วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดย มีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบ ของทางราชการ มาตรา 85(3) (ผิดร้ายแรง)

4. วินัยต่อผู้ร่วมงาน

4.1 ต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี และต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่างข้าราชการด้วยกัน และผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

มาตรา 82(7)

พฤติกรรมที่ไม่สุภาพเรียบร้อย

1. แสดงออกด้วย กิริยา ท่าทาง
2. แสดงออกด้วย คำพูด
3. แสดงออกด้วย ลายลักษณ์อักษร

4.2 ต้องไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้ง
กดขี่ หรือข่มเหงกัน ในการปฏิบัติราชการ
มาตรา 83 (7)

5. วินัยต่อผู้บังคับบัญชา

5.1 ต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การ
รายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้ง ถือว่า
เป็นรายงานเท็จด้วย มาตรา 83 (1)

5.2 ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่ง
ในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของ
ทางราชการ โดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่า
การปฏิบัติตามคำสั่งนั้น จะทำให้เสียหายแก่ราชการ
หรือ จะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ
จะต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันที เพื่อให้ผู้บังคับ
บัญชาทบทวนคำสั่งนั้น และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว
ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้อยู่
ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม มาตรา 82(4)

5.3 ต้องไม่ปฏิบัติราชการอันเป็นการกระทำการ
ข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชา
เหนือตนขึ้นไป เป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาต
เป็นพิเศษครั้งคราว มาตรา 83(2)

6. วินัยต่อตนเอง

6.1 ต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ
หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกับ
นั้น ในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท มาตรา 83(6)

6.2 กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษ
ที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาดังที่สุดให้จำคุก
หรือ ให้รับโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก เว้นแต่เป็นโทษ
สำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือลหุโทษ
มาตรา 85(6) (ผิดร้ายแรง)

■ องค์ประกอบความผิด.

1. กระทำความผิดทางอาญา
2. รับโทษจำคุกจริงๆ หรือประหารชีวิต
3. คำพิพากษาดังที่สุด

“ยกเว้น โทษที่กระทำผิดโดยประมาทหรือลหุโทษ”

6.3 ต้องไม่กระทำการอันเป็นการ **ล่วงละเมิด** หรือ **คุกคามทางเพศ** ตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา 83(8)

6.4 ต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน **มิให้เสื่อมเสีย**

มาตรา 82(10)

6.5. กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ ประพฤติชั่ว อย่างร้ายแรง มาตรา 85(4) (ผิดร้ายแรง)

การกระทำที่เรียกว่า “ประพฤตชั่ว หรือ เลื่อมเสียม”

หลักในการพิจารณามี 3 ประการ

1. เกียรติของข้าราชการ
2. ความรู้สึกของสังคมไทย
3. เจตนาที่กระทำ

คำว่า “เกียรติ” คือ

- ความยกย่องนับถือ
- ความมีชื่อเสียง
- ความมีหน้ามีตา

ตัวอย่างความผิดเรื่องการประพฤติชั่ว

1. ประพฤติตนเป็นคนเสเพล
2. เสพของมีนเมาจนไม่สามารถครองสติได้
3. หมกมุ่นในการพนัน
4. กระทำอนาจาร
- 5. มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาว**
6. กระทำความผิดอาญา
7. ปลอมลายมือชื่อ
8. เบิกเงินเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์/สวัสดิการ เป็นเท็จ

มาตรา 85 (7) ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใดๆ
อันเป็นการไม่ปฏิบัติตาม**มาตรา 82** หรือฝ่าฝืนข้อห้าม
ตาม**มาตรา 83** อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่าง
ร้ายแรง

มาตรา 85(7) ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใดๆ
อันเป็นการไม่ปฏิบัติตาม **มาตรา 82** หรือฝ่าฝืนข้อห้าม
ตาม **มาตรา 83** อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่าง
ร้ายแรง

ขั้นตอนการดำเนินงานทางวินัย

ที่มาของเรื่องร้องเรียน/กล่าวหา

1. จากบุคคลที่ร้องเรียน/กล่าวหา

1.1 บัตรสนทนา

1.2 หนังสือร้องเรียน

1.3 สื่อสารมวลชน เช่น นสพ./วิทยุ/โทรทัศน์

2. จากหน่วยงานอื่น เช่น

1.1 สดง./ปปช./ปปท./รัฐสภา/สำนักงาน ก.พ.

1.2 สำนักนายกรัฐมนตรี้/

1.3 ผู้ตรวจการแผ่นดิน

1.4 ศูนย์รับเรื่องร้องเรียน/หน่วยงานต้นสังกัด

1.5 ผู้รับเรื่องร้องเรียน/โทรศัพท์สายตรง

การสืบสวนทางวินัย

คือ การสืบหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในเบื้องต้น

- ผบ.ดำเนินการสืบสวนเอง
- มอบหมายให้ผู้ใต้บังคับบัญชาสืบสวน
- แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน

การสอบสวนทางวินัย

คือ การรวบรวมพยานหลักฐาน/การดำเนินการ เพื่อ...

- จะทราบข้อเท็จจริง/พฤติการณ์
- พิสูจน์ความผิดว่า กระทำผิด หรือไม่

มาตรา 90 (กรณีสงสัย/กล่าวหา ว่าทำผิดวินัย)

1. เมื่อมีการกล่าวหา/มีกรณีเป็นที่สงสัย ว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด กระทำผิดวินัย ให้ ผบ. รายงาน ผบ.ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตาม ม.57 ทราบโดยเร็ว
2. ให้ ผบ.ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตาม ม.57 ดำเนินการตาม พรบ.นี้ โดยเร็ว ด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ
3. อำนาจการดำเนินการทางวินัยของ ผบ.ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตาม ม.57 จะมอบหมายให้ ผบ.ระดับต่ำลงไปปฏิบัติแทนได้ ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ.กำหนด

ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ ตามมาตรา 57

ทั่วไป				วิชาการ					อำนาจการ		บริหาร		ผู้สั่งฯ ม.57	
ปฏิบัติ งาน	ชำนาญ งาน	อาวุโส	ทักษะ พิเศษ	ปฏิบัติ การ	ชำนาญ การ	ชก. พิเศษ	เชี่ยวชาญ	ทรง คุณ วุฒิ	ระดับ ต้น	ระดับ สูง	ระดับ ต้น	ระดับ สูง		
▼	▼	▼	—	▼	▼	▼	—	—	—	—	—	—		ผวจ.
▼	▼	▼	▼	▼	▼	▼	—	—	▼	—	—	—		อธิบดี/ ปลัดฯ (สป.)
—	—	—	—	—	—	—	▼	—	—	—	รอง อธิบดี ▼	อธิบดี/ รองปลัดฯ/ บส. ▼		ปลัดฯ
—	—	—	—	—	—	—	—	▼	—	—	—	ปลัดฯ ▼	รมว.	

มาตรา 91-93, 96-97 (การสอบสวนพิจารณา)

1. เมื่อ ฅบ.ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตาม ม.57 ได้รับรายงาน ให้รับดำเนินการ สืบสวน/พิจารณาในเบื้องต้น ว่ากรณีมีมูลที่ควร กล่าวหาว่ากระทำผิด หรือไม่
 - กรณีไม่มีมูล ให้ยุติเรื่องได้
 - กรณีมีมูล โดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้ดำเนินการ ตาม 2 และ 3
2. กรณีมีมูลความผิดวินัยไม่ร้ายแรง และได้มีการ
 - แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ทราบ
 - รับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาฅบ.ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตาม ม.57 เห็นว่า
 - ได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหา ให้สั่งลงโทษตามควรแก่กรณี โดยไม่ต้องคณะกรรมการสอบสวนก็ได้
 - ไม่ได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหา ให้สั่งยุติเรื่อง

3. กรณีที่มีมูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้
ผบ.ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตาม ม.57 แต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวน เมื่อสอบสวนเสร็จให้รายงานผล
การสอบสวนและความเห็น ต่อผู้สั่งแต่งตั้งฯ และได้
พิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหา

(1) ไม่ได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหา ให้สั่งยุติเรื่อง

(2) ได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหา ให้สั่งลงโทษ

- ผิดวินัยไม่ร้ายแรง ให้สั่งลงโทษภาคทัณฑ์/
ตัดเงินเดือน/ลดเงินเดือน หรืองดโทษ

- ผิดวินัยร้ายแรง ให้สั่งลงโทษปลดออก/ไล่ออก ทั้งนี้
ก่อนการสั่งลงโทษ ถ้าคณะกรรมการสอบสวน หรือ ผู้สั่งแต่งตั้งฯ
เห็นว่าผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้สั่งเรื่องให้
อ.ก.พ./จังหวัด/กรม/กระทรวง พิจารณา แล้วสั่ง
ตามมติ ของ อ.ก.พ. (ลงโทษร้ายแรง/ไม่ร้ายแรง) ทั้งนี้
ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.กำหนด

มีการกล่าวหา/สงสัย ว่าข้าราชการกระทำผิดวินัย

ตรวจสอบ
ข้อเท็จจริง

ผบ.

ผบ.ผู้ตั้งบรรจุ ม.57

- สืบเอง
- มอบหมายให้จนท.สืบ
- ตั้ง กก.สืบสวน

ดำเนินการ/สั่ง สืบสวน ม.91ว.1

พิจารณาในเบื้องต้น ม.91ว.1

ผบ.ผู้ตั้งบรรจุ ม.57 พิจารณาเห็นว่า

ยุติ
เรื่อง

กรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ม.91ว.1

กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย + มีพยานหลักฐานเบื้องต้น ม.91ว.2

มูลไม่ร้ายแรง

มูลร้ายแรง

ผบ.ม.57 ดำเนินการ/สั่งให้แจ้งข้อกล่าวหา/สรุปพยานฯ ให้ทราบ-รับฟังคำชี้แจง ม.92 (แจ้งเอง/มอบ จนท./มอบ กก.สืบฯ)

ตั้งสอบไม่ร้ายแรง ม.92 (สอบสวนตาม ว.19/2547)

ตั้งสอบร้ายแรง ม.93 (สอบสวนตาม กฎ 18)

พิจารณา/ลงโทษ

การดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 1011/ว19 ลว 14

ก.ค.2547

หลักประกันความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหา

1. แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุน
ข้อกล่าวหาที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ
(เพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ)
2. ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ไขข้อกล่าวหา
(เพื่อให้โอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน)

สอบสวนโดยอนุโลมขั้นตอนตามกฎหมาย ก.พ.ฉบับที่ 18

1. เรียกผู้ถูกกล่าวหามาแจ้ง/อธิบายข้อกล่าวหา

(สว.2)

2. ถามว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหา หรือไม่/อย่างไร

3. ถ้ารับสารภาพ

3.1 ให้แจ้งให้ทราบว่าเป็นความผิดวินัย กรณีใด/อย่างไร

3.2 หากยังยืนยันคำสารภาพ ให้บันทึก (สว.4)

- ถ้อยคำรับสารภาพ
- เหตุผลที่รับสารภาพ
- สาเหตุแห่งการกระทำผิด

4. ถ้าไม่รับสารภาพ

4.1 ให้สอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐาน

- พยานบุคคล (สว.5)

- พยานเอกสาร/พยานวัตถุ

4.2 พิจารณาพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

- ข้อกล่าวหา (ทำอะไร/ที่ไหน/อย่างไร/วันและเวลาใด)

- พยานหลักฐานที่สนับสนุน/ผิดวินัย มาตรการใด

4.3 แจงข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุน ข้อกล่าวหา ให้ทราบ (สว.3)

5. ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหา

- ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา (เป็นหนังสือ/ให้ถ้อยคำ)

- นำสืบแก้ข้อกล่าวหา (นำมาเอง/อ้างให้สอบ)

6. พิจารณาเปรียบเทียบพยานหลักฐาน ที่สนับสนุน
ข้อกล่าวหา/ที่หักล้างข้อกล่าวหา และวินิจฉัย
ว่า...ไม่ผิด/ผิดกรณีใด มาตราใด ควรได้รับโทษ
สถานใด

7. พิจารณารายงานผลการสอบสวน/เสนอความเห็น

- ไม่ผิดวินัย ให้สั่งยุติเรื่อง
- ผิดวินัยไม่ร้ายแรง ให้สั่งลงโทษ
- ผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ
ให้งดโทษ โดยทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ
หรือว่ากล่าวตักเตือน

อำนาจดำเนินการทางวินัยและการสั่งลงโทษไม่ร้ายแรง

กรณีข้าราชการ

อำนาจลงโทษ : พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551

ม.92 (ไม่ร้ายแรง)

สถานโทษ/อัตราโทษ : กฎ ก.พ.ฉบับที่ 8

ผู้บังคับบัญชา : ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ ตาม ม.57

กรณีลูกจ้างประจำ

อำนาจลงโทษ : ระเบียบ กค. ว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ

พ.ศ.2537 ข้อ 51 (ไม่ร้ายแรง)

อัตรา/สถานโทษ : หนังสือ กค 0527.6/ว 5 ลว. 26 มค.39

ผู้บังคับบัญชา : ระเบียบ กค.ว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ

พ.ศ. 2537 ผู้มีอำนาจบรรจุแต่งตั้ง ข้อ 13

(ปลดฯ/อธิบดี)

: คำสั่งมอบอำนาจให้ ผวจ. ปฏิบัติราชการแทน

(สป.ที่ 684/2553 ลว.14 กพ.2553)

การสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง

1. กรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
2. ผู้แต่งตั้งและสั่งลงโทษ คือ ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ ตาม ม.57 พ.ร.บ. ๑2551
3. ดำเนินการสอบสวนตามขั้นตอนและวิธีการ ตามที่กำหนดใน กฎ ก.พ.ฉบับที่ 18 (พ.ศ.2540) ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา

กฎ ก.พ.ฉบับที่ 13 กรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง

ผบ.จะดำเนินการฯ โดยไม่สอบสวน/งดการสอบสวนก็ได้

1. กรณีกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง

(1) กระทำผิดอาญาต้องคำพิพากษาถึงที่สุดผู้นั้นกระทำผิด

และ ผบ.เห็นว่าข้อเท็จจริงตามคำพิพากษาประจักษ์ชัด

(2) ทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง และ

- รับสารภาพเป็นหนังสือต่อ ผบ.

- ให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวน/คกก.สอบสวน

และมีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ

2. กรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

- (1) กระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก/หนักกว่า โดยคำพิพากษาถึงที่สุด เว้นแต่ประมาท/ลหุโทษ
- (2) ละทิ้งฯ ติดต่อกันเกิน 15 วัน และ ผบ.สืบสวนแล้ว เห็นว่าไม่มีเหตุผลสมควร/จงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบฯ
- (3) ทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และ
 - รับสารภาพเป็นหนังสือต่อ ผบ.
 - ให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวน/คกก.สอบสวน และมีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ
 - ให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวน/คกก.สอบสวน และมีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ

การถอดรณ ร้องทกข และพิทกษ ระบบคุณธรรม

คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.)

(Merit Systems Protection Board)

1. ทำหน้าที่พิทักษ์ระบบคุณธรรม โดยเป็นองค์กรอิสระกึ่งตุลาการ (เป็นอิสระจากฝ่ายบริหาร)
2. กรรมการจำนวน 7 คน ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ และมีเลขาธิการ ก.พ. เป็นเลขานุการ ดำรงตำแหน่งวาระเดียว 6 ปี โดยทำงานเต็มเวลา
3. สรรหาและคัดเลือก โดยคณะกรรมการที่มีประธานศาลปกครองสูงสุด เป็นประธาน

การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์

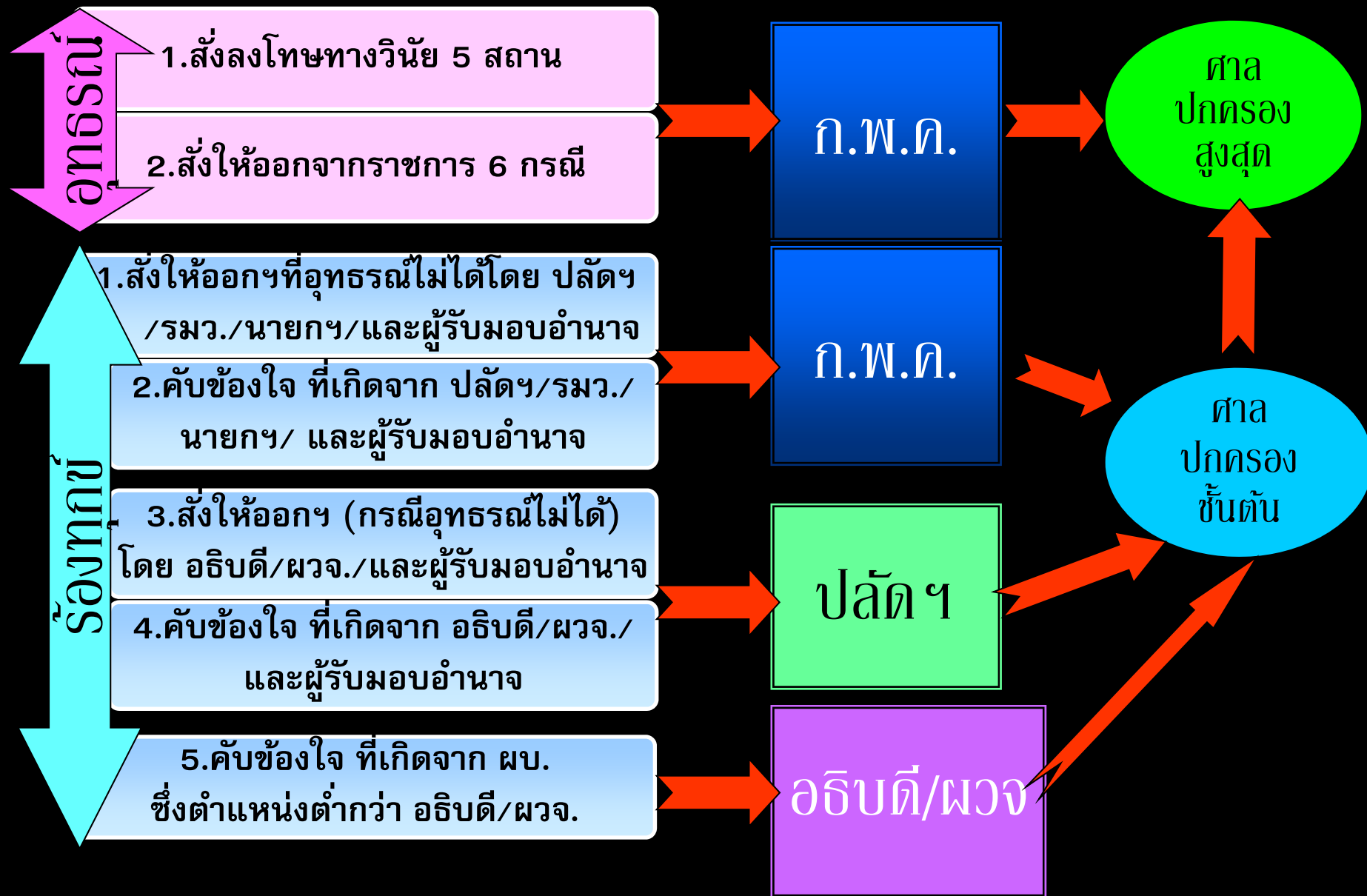
1. การอุทธรณ์โทษทางวินัย 5 สถาน / คำสั่งให้ออกจากราชการ 6 กรณี คือ เจ็บป่วย/ขาดคุณสมบัติทั่วไป/ปฏิบัติงานไม่มีประสิทธิภาพ/หย่อนความสามารถ/มลทินมัวหมอง/ถูกจำคุกถึงที่สุดในคดีประมาท-ลหุโทษ
 - ให้อุทธรณ์ ต่อ คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) ภายใน 30 วัน นับแต่ทราบคำสั่ง
 - ถ้าผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ให้ฟ้องต่อศาลปกครองสูงสุด ภายใน 90 นับแต่ทราบคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.

เหตุถูกสั่งให้ออกจากราชการ 6 กรณี

1. เจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการได้โดยสม่ำเสมอ
2. ขาดคุณสมบัติทั่วไป/ต้องห้าม
 - ไม่มีสัญชาติไทย
 - ไม่เลื่อมใสปกครอง ปชต.
 - ดำรงตำแหน่งการเมือง
 - ยังถูกสั่งพักฯ/ให้ออกไว้ก่อน
 - ล้มละลาย
 - เคยต้องรับโทษที่สุดให้จำคุกคดีอาญา(ยกเว้นประมาท/ลหุโทษ)
3. ปฏิบัติงานไม่มีประสิทธิภาพฯ
4. หย่อนฯ-บกพร่อง-ประพฤตินไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ฯ
5. มีมลทินหรือมัวหมอง
6. ต้องรับโทษจำคุกที่สุดในความผิดประมาท/ลหุโทษ หรือ
ต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งศาลซึ่งยังไม่ถึงกับจะถูกลงโทษปลด
หรือไล่ออก

2. การร้องทุกข์กรณีที่คับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติ/
ไม่ปฏิบัติต่อตน ของ ผบ. และมีใช้กรณีอุทธรณ์ตาม 1.
- 2.1 เหตุเกิดจาก ผบ. ให้ร้องทุกข์ต่อ ผบ.ชั้นเหนือขึ้นไป
- เหตุเกิดจาก ผบ.ต่ำกว่า ผวจ./อธิบดี ร้องทุกข์
ต่อ ผวจ./อธิบดี
 - เหตุเกิดจาก ผวจ./อธิบดี ร้องทุกข์ต่อปลัดฯ
- 2.2 เหตุเกิดจาก ปลัดกระทรวง/ รัฐมนตรี / นายกฯ
ให้ร้องทุกข์ ต่อ ก.พ.ค.
- 2.3 ถ้ายังไม่พอใจคำวินิจฉัยร้องทุกข์ มีสิทธิฟ้องต่อศาล
ปกครองชั้นต้นภายใน 90 วัน นับแต่ทราบคำวินิจฉัย
การร้องทุกข์/พิจารณาวินิจฉัย ให้เป็นไปตามกฎ ก.พ.ค.

สรุป การอุทธรณ์/ร้องทุกข์ ตาม พ.ร.บ.2551

พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
พระราชทานแก่ข้าราชการพลเรือน ปี 2553

การทำความคิด แม้จะไม่มีใครรู้เห็น แต่ก็จำเป็นต้องทำ เพื่อให้ผลดีที่เกิดขึ้นยิ่งเพิ่มพูนและแผ่ขยายกว้างออกไป เป็นประโยชน์เป็นความเจริญมั่นคงที่แท้แก่ตน แก่ส่วนรวม ตลอดถึงชาติบ้านเมืองพร้อมทุกส่วน. ข้าราชการทุกคนจึงต้องตั้งใจให้หนักแน่นเที่ยงตรง ที่จะกระทำความดีทั้งในการประพฤติตนและการปฏิบัติงาน ด้วยความอุตสาหะเสียสละโดยไม่หวั่นไหวย่อท้อต่ออุปสรรคปัญหา หรือความลำบากเหน็ดเหนื่อยยาก.

พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน
วันที่ ๓๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

**นายสิรศิษฏ์ ชูรอด นิตกรชำนาญการ
กลุ่มงานวินัยและนิติการ
กองการเจ้าหน้าที่ กรมสุขภาพจิต
อ.เมืองฯ จ.นนทบุรี 11000**

โทร. 02-5908072, 02-5908403

มือถือ 086-0937375